

Οι διψασμένοι κηποι
τα μισοξερα της λυγίας κλαρια·
εγω.

Μονο το χερι
που σ'αγγιζει
ηπιε, πινει
δε χορταινει.

Μαης 79

ΧΩΡΟΣ

Ενα πρωην αλογο
συνεχιζει,
μονο με τα κοκκαλα του.
Βρεμενη σταχτη;
Οψιμη δυχατερα της φωτιας
σου μας ζεσταινει
τις νυχτες.
Σ αυτη την πετρα
πρεπει να καθησε
πληγωμενος ο Μελεαγρος.

ΜΟΙΡΟΛΟΙ·

Σαν τις δυο οχτες
του ποταμου·
σαν τα βραχια
της κοιταδας·
που δε θα αμιξουνε ποτε.

ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ Α'

Η πουλιτσα στο τοιχο κρυμμενη
και το μαντηλι με το φραγκο.
Το καρφι στης μουργιας την φυγη,
κρεμασμενο σακκουλι μ'αντιδια.
Το σαμιαρι ιδρωμενο στα ξυλα
σαρμαντισσα στο χωραφι μας ταχεια.

Η καρδια μου χυμμενη στης αυλης μας
το σωμα
σαν τις σταγονες καλοκαιρινης βροχης
στ'απορριμενο χωμα.

ΟΙ ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ ΤΗΣ κ. ΚΩΛΟΝΑΚΗ

Με πηγε εις του Σιστοβαρη
μα γουνα να μου παρει.
Λωρα μου συμβιδαστηχα κι εγω.

Επηγα χτες στην Οπερα
και ειδα τα κοττοφτερα
με την κυρια Υπουργου.

Λωρα μου αυτη η Ελλας
ειναι για να γελας,
αχ Παρισι, Λοντον, Νιουγιρκ.

Καλε η Πιζα πηρε τον Νικυ
χωρισε η Κοκα απ τον Κοκταηλ
και γω... εγνωρισα τον Μακαπ.

Παναγιωτης Κερασιδης

4 ΣΤΡΟΦΕΣ ΜΕΣΑ ΜΟΥ

1.
Πνιγομαι
αναμεσα στα κυματα και τα βραχια
με σπασιμους υπερηλικες
πανω στα σπασμενα κρεβατια.

2
Το υπογειο
μαντρωνει τις λεξεις του κορμιου μου
στην υπερηφανη πληγη
που μας βαπτιζει
χωρις να μας μπαζει στα νερα της.

3
Μπουσουλαιω μεσα στο ρευμα.
Σχεδον πετωντας κλεινω τα παραθυρα
κλειδωνω την πορτα με δαχτυλα τρι-
κισμενα,
στεκομαι ακινητος μεσα στο φως
κι ακουω ενα κλικ απο τη μερια του
σκοταδιου εντελως αναπαντεχα προτιμ
προλαδω
να παρω την καταλληλη ποζα
η τουλαχιστο να τ'αποφυγω.

4
Ερχεται αργα νυχθημερον
κοιμητιασμενη
η θεβαιστητα του ερωτα
σαν πατσαβουρα
να μου σφραγισει τα ματια
και το τρακ του κορμιου μου.